

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrū[m] per peccatum veniale impediatur effectus huius sacramenti? 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

sacrificium. Nihil enim plus est virtutis in multis hostijs consecratis, quam in una: cum sub omnibus & sub una non sit nisi totus Christus. Vnde nec si aliquis simul in una missa multas hostias consecratis sumat, participabit maiorem effectum sacramenti. In pluribus vero misis multiplicatur sacrificij oblatione. Et ideo multiplicatur effectus sacrificij & sacramenti.

ARTIC. VIII.

Vtrum per veniale peccatum impediatur effectus huius sacramenti?

Ad octauum sic proceditur. Videtur, quod per veniale peccatum non impediatur effectus huius sacramenti. Dicit enim Aug.* super illud 10.6. Patres vestri manducaverunt manna, &c. Panem caelestem spiritualiter manducate, innocentiam ad altare appetate, peccata eti sunt quotidiana, non sunt mortifera. Ex quo patet, quod venialia peccata, quæ quotidianæ dicuntur, spiritualiter manducationem non impediunt. Sed spiritualiter manduantes, effectum huius sacramenti percipiunt. Ergo peccata venialia non impediunt effectum huius sacramenti.

¶ 2 Præterea, Hoc sacramentum non est minoris virtutis, quam baptismus. Sed effectum baptismi (sicut supra dictum est *) impedit sola fidio, ad quam non pertinent peccata venialia: quia sicut Sap. 1. dicitur, Spiritus sanctus disciplina effugiet secum: qui tamen per peccata venialia non fugatur. Ergo neque effectu huius sacramenti impediunt peccata venialia.

¶ 3 Præterea, Nihil quod remouetur per actionem alicuius causæ, potest impedire eius effectum. Sed peccata venialia tolluntur per hoc sacramentum. Ergo non impediunt eius effectum.

SED contra est, quod Damas. dicit in 4. lib. * Ignis eius quod in nobis est desiderij, assumens eam quæ ex carbone, id est ex hoc sacramento ignitionem, comburat nostra peccata, & illuminet corda nostra, ut participatione diuini ignis, igniamur, & deifice-

Tertii Par. Vol. ii.

Aa

mur.

477

4. d. 12. q.
2. a. 1. q.
3. et a. 2.
q. 1. ad 2.
* tra. 26
in Ioan.
post me.
10. 9. Q.
hitar de
consec. d.
2. c. 64.

q. 69. a. 9

erth f. c.
14. a. me.

mur. Sed ignis nostri desiderij, vel amoris impeditur per peccata venialia, quæ impediunt feruorem charitatis: ut in secunda parte habitum est *. Ergo peccata venialia impediunt effectum huius sacramenti.

I. 2. q. 31. R E S P O N D E O dicendum, quod peccata venialia dupliciter accipi possunt. Vno modo, prout sunt præterita. Alio modo, prout sunt actu exercita. Primo quidem modo, peccata venialia nullo modo impediunt effectum huius sacramenti. Potest enim contingere, quod aliquis post multa peccata venialia commissa, deuotè accedat ad hoc sacramentum, & plenariè huius sacramenti consequatur effectum.

2. q. 24. Secundo autem modo peccata venialia non ex toto impediunt huius sacramenti effectum, sed in parte. Et id est enim *, quod effectus huius sacramenti non solum est adeptio habitualis gratiæ, vel charitatis: sed etiam quædam actualis refectio spiritualis dulcedinis. Quæ quidem impeditur si aliquis accedat ad hoc sacramentum, per peccata venialia mente distractus. Non autem tollitur augmentum habitualis gratiæ, vel charitatis.

2. q. 24. Ad primum ergo dicendum, quod ille, qui cum actu venialis peccati ad hoc sacramentum accedit, habitualiter quidem manducat spiritualiter, sed non actualiter. Et ideo habitualē effectum huius sacramenti percipit, non autem actualē.

Ad secundum dicendum, quod baptizatus non ita ordinatur ad actualē effectum, id est feruorem charitatis, sicut hoc sacramentum. Nam baptizatus est spiritualis regeneratio, per quam acquiritur prima perfectio, quæ est habitus vel forma. Hoc autem sacramentum est spiritualis manducatio, quæ habet actualē delectationem.

Ad tertium dicendum, quod illa ratio procedit de venialibus præteritis, quæ per hoc sacramentum tolluntur.